

Да ли је Исус Бог?

Mr. Eric V. Snow.

Да ли је Исус био Бог? Да ли је Исус био човјек? Ако је, онда како су Он и Отац још увјек један Бог? Дали је Херберт Армстронг (Herbert Armstrong) био у праву када је написао следеће: "Христос и Отац су један Бог, а не два Бога-један Елохим"?

Недавно наше традиционално учење постало је предмет питања од Цркава Божијих и Мг. Орест Солиме (Orest Solyma) као и са недавним чланцима у "Журналу" од Антонија Бузарда и Дана Гилеса да не спомињемо Гери Факорија ма где било у овом Журналу. Сад да видимо укратко неке од написаних доказа односећи се на ово питање.

Даље ће бити приказано да је Исус био Бог и да је постојао кроз вјечност са Оцем.

ДА ЛИ ЈЕ ТО ВАЖНО?

Али, прије него се осврнем на доказ наклоњен Исусу да је Бог, да видимо зашто је овај предмет важан. Специјално у Уједињеној Цркви Божијој, многи су изгледу вјеровања у природу-Бога обично неважни у практичном, свакодневном животу Хришћана, не као (рецимо) Субота, свети дани, десетак и друге ствари које је Свјетска Божија Црква промјенула кроз своју доктрину касније у 1994.

Овдје, ја предпостављам, у претежно Англо-Саксонској културној баштини многи чланови црквених заједница кад дођу кући онда сједе, специјано код на спрагматичних Американаца. Ми смо стално спремни да одбацимо филозофију и важну теологију као да то нема практичног смисла у у нашем животу.

Али имати једну грешку и/ или нејасан појам о Богу ми реметио неизбјеживо став нашег духовног живота. На одговор Самаријанској жени, Исус је рекао, "Ви не знате чему се молите, а ми знамо чему се ми молимо, јер је спасење од Јевреја" (Јован 4:22). Ако ми имамо погрешну идеју о ко и шта је Бог, такав став неизбјеживо чини нас да му служимо исто неправилно. Исус је истакао "и који му се моле, духом и истином треба да се моле" (стих 24).

ПРОБЛЕМ СА ЈЕДНОБОЖАЧКОМ ТЕОРИОМ О ОДКУПЉЕЊУ

За примјер, погледајмо на основни проблем са једнобожачком (Социниановом) теологијом са теориом одкупљења. Рецимо ако Исус није био Творац човјечанства на земљи и није раније постојао. Како може смрт једног обичног човјека, једног човјека који (успркос бити рођен невин и безгрешан) није био већи него (рецимо) пророк Исаија или Јеремија, може да нас спаси од наших гријеха?

Хребер Армстронга теорија о Одкупљењу (Тајне вјекова ст. 210-211) говори да, пошто је Исус био Бог и стварни Творац свих бића, Његов живот је много већи него живот цијелог човјечанства. Бог, будући један извршитељ Свог закона, он је осудио сва жива бића на смрт за њихов гријех и стога не може их самовољно укинути без постављања Свог осјећаја правде у питање.

Стога, спасити човјечанство од њихова гријеха, само живот некога чији је много драгоцјенији него сав наш цјелокупан живот заједно може само да плати казну нашег гријеха док држи свој закон неповредљив. Али, та цијена не може се платити, у колико Творац у сваком случају не постане као дио творевине да се одкупи. Исус је требао да умре, за то што само људска смрт може да плати казну људског гријеха.

Ипак, Он треба да буде Творац људства, пошто само онда Његов живот био би много вреднији од целокупног човјечијег живота који су икад живјели. Значајно, Исусова безгрешност јесте потребна али није довољан услов да спаси човјечанство, за то није довољно само по себи да учини дјело.

Ипак, унитарна теологија (Унитаристи-вјера само у једну особу Божанства) слаби нашу захвалност коју је Исус учинио пошто вриједност жртвовања коју је Он учинио јесте скором бескрајно умањена (успореди Римљанима 5:7). Не треба свемогући Јехова који живи кроз вјечност и створио видљиво и невидљиво да умре за нас, већ рађе (можда) јадан невино-рођен, безгрешан човјек који је исто као што смо ми.

ЈЕВАНЂЕЉЕ ЈОВАНОВО ДОКАЗУЈЕ ДА ЈЕ ИСУС БОГ.

Јеванђеље Јованово има много више проблема за унитарну теологију него и једна друга књига Библије. Свакако, неки предмети могу се сакупити како описују Исуса Христа, једног који је био потпуно Бог и потпуно човјек, и Његову науку за оне који су већ окренути.

За побијање гностичке науке која не признаје Исусов долазак у тијелу, већ само је изгледао као да има тијело тјелесно и крв (1. Јованова 4:2-3; 2. Јованова 7; Јован такођер обухваћа Исусово човјечанство. Његови почетни стихови потврђују божанство Христа: "У почетку је била Ријеч, и Ријеч је била у Бога, и Бог је био Ријеч". Пошто у стиху 14 видимо "И Ријеч постаде тијело и усели се у нас", Ријеч без говора био је Исус. Избјегавајући овај стих, унитаристи се препиру да је "Ријеч" једноставно била замишљена у Очевој уму, пошто стих 2-3 односе се на "Ријеч" без имена.

Овакав претрес једноставно је неприхватљив, пошто овај "замишљај" назват "Бог", и пошто овај "замишљај" је био Творац "сам" у стиху 2-3: "она је била у почетку у Бога. Све је кроз њу постало и не ништа није постало што је постало". Да ли је једноставно један "замишљај" само у Очевој уму створио свемир сам по себи?

ЈЕХОВИНИ СВЈЕДОЦИ, И ЈОВАН 1:1

Јеховини Свједоци су се латили Јован 1:1 мало друкчије. Важно је запазити да су они Аријанци, који поричу да је Исус Бог али исто (као и унитаристи) потврђују Његов преопстанак прије светог Духовног зачећа невине Марије. Они сматрају да пошљедни примјер треба бити преведен као "и Ријеч је била бог" (Нови Свијет Превод). Стварно доказати овај превод нетачности истраживајући Грчку граматичку узело би много простора више него што је омогућено овдје. Такав компликовани предмет као Колвелова (Colwell,s) правила употребе појављују се.

Колвел је рекао да један "одређени предмет првог падежа" никад не добива један члан (the ili a engleski) кад предводи реченицу. Заинтересовани читаоц требао би се осврнути на Јона Бовмена (John Bowman's) Јеховиног Свједока, Исус Христос, и јеванђеље по Јовану (Grand Rapid, Baker Book House 1889), за потпуно оправдање.

Али размотри ову проницљиву ствар: Пошто је Јован споменуо "Ријеч" која је била у почетку у првој клаузули прије него се осврнуо на Оца ("Бог") у другом, ово само од себе чврсто означава Његово вјечно посојање. Осим тога, Јован је намјерно написао један привидан протуслов сам себи, двоумну чудновату изјаву, пошто "Ријеч" је била са "Богом" и та "Ријеч" такођер је "Бог".

Рећи да Ријеч је била једноставно "један Бог" поништава ове поетске ријечи њену снагу. Употребљавајући мало (б), овај превод чини једну разлику могућим у неким језицима поред Енглеског (Иронично, многи од Грчких записа су сва у великим словима). Стога, овај погрешни превод води у политеизам (многобожанство), пошто је Исус "мали бог" Отац је један "велики Бог" што сачињава један више један јесте два! Кратко, још поетички, Јован употребљује ријеч Бог у два смисла, прво односећи се на Оца, друго на божанство или, генерално, на свету фамилију, која обухваћа Исуса као и Оца.

ИСУСОВО СРОДСТВО СА ОЦЕМ

Други кључни стих показује Исуса као Бога јесте Јован 5:18. "И зато још више су гледали Јевреји да га (Исуса) убију не само што је квариио Суботу него и Оцем својим називаше Бога и грађаше се једнак Богу". Исус се односио на Оца у тако фамилијарном смислу (стих 17) не баш као други Јевреји, они су сматрали да је Он хулио на Бога. Слично, Исус је истакао у јовану 10:30, "Ја и Отац једно смо". За ову изјаву, Јевреји су одмах (стих 31) покупили "камење опет да га убију". Зашто? "За добро дјело не бацамо камење на те, него за хулу на Бога, што ти, човјек будући, градиш се Богом". У овом случају, ако Исус није био Бог, одмах би Он био расчистио Своју једнакост употребљавајући једн обични прости доказ баш ту и тад. Умјесто, ставио је у страну оптужбу са наводом из Псалма 82:6 тврдећи да је он син Божји. Колко су Јевреји схватили Исуса кад је он употребио ову титулу "син Божји" наводећи светост а не само Месијанство. (Теоретички, један може да тврди да је Месија побијао да је Бог). Узимајући ову титулу коштало је Исуса живот. Његово распеће следило је предпостављену хулу на Бога тврдећи да је он био син Божји (Јован 19:7; Лука 22:67-71; Матеј 26:63-66; Марко 14:61-64).

Послије свега, у Јовану 10:30-34 као и свагдје, Он је упадао у невољу називајући Бога својим Оцем и говорећи да он има специјално, блиско сродство с Њим које сва друга жива бића нису имала; то јест, Он је био специјални син Божји "једнородни" (Јован 3:16; види такођер Његово избјегавање о "наш Отац" у Јовану 20:17).

ИСУС ЈЕ ОЗНАЧИО СЕБЕ КАО ЈЕХОВУ

Сад размотри Јован 8:58, "А Исус им рече `заиста, заиста вам кажем: Ја Сам прије него се Абрахам родио`" Означавајући да је Он Јехова, Исус је навео гореће-купине случај, из које је Бог рекао "ја сам онај што јест" (2. Мојсијева 3:14). Избјегавајући ових стихова закључак унитаристици и Аријанци покушавају да поврате натраг у првобитни језик једну или више ријечи у то.

Један избор јесте да окрену "био рођен" (НАСБ, дословној забиљешци "доћи у почетак") на један примјер васкрснућа ("бити") од Абрахама. Друго тврђење "Ја Сам" требало би бити преведено "био сам" или "ја сам био" казати да је Исус једноставно мислио да је Он живио прије Абрахама.

Опет, техникалност Грчке граматике не може бити потраживана овдје, али је читаоц упућен у Бовменов рад већ споменут овдје. Али обадвије ових измјењљивих стратегија подпуно падају прије употребе стиха 59, "Тада узеше камен, да баце на њ". Зашто су они хтјели да га убију? За хулу на Бога? Ако би Исус једноставно изјавио да је живио или да ће бити васкрснут прије Абрахама ће или биће, невјерни Јевреји можда би га сматрали да је претјерао (стих 56). Али ово стварно није био прекшај достојан смрти.

Садржај Јована 8:58-59 поводом предмета Исусова означања (види стих 12, 19, 24, 25, 28, 53). Поглавље се завршава са Исусовим доказивањем да је Он Вјечни нестворени Творац, са успоређењем Абрахамова доласка у почетак са Његовим вјечним опстанком (успореди Псалм 90:2).

Касније, за вријеме Његова хапшења (Јобан 18:5-8), Исус је рекао "Ја Сам" ("Он", јесте итализовано, показујући да је то преводиоц додао). Чинећи масу да устукне и да падну на змљу. Њихово реаговање чврсто говори да је Исус тврдио своју светост, а не једноставно говорећи кад је он живио успоређујући Абрахама са Својом изјавом. Исус се вјеројатно такођер опозивао на оно гдје је Вјечни рекао "Ја Сам (Он)" Исаиа 41:4; 43:10; 52:6.

ТОМА ЈЕ ПОТВРДИО ИСУСОВУ БОЖАНСТВЕНОСТ

Послије Његова васкрснућа Исус се суочио са невјерним Томом, који је одговорио у подпуном узбуђењу, "Мој Господ и Мој Бог"! (Јован 20:28). Опет, ако Исус није био Бог, овај узвиг дао му је златну могућност да исправи Томину погрешну предпоставку. Али, свакако, Он није учинио тако нешто. Тома није употребио једну неуљудну милојку, нешто што је данас у обичају а које није постојало у његовом одгоју као Јеврејину. Умјесто-и држи на уму да Томова ранија уопште одговорност и служба Исусу показује да се он не би разбацивао са Божијим именом-и у вези његова ранијег вјеровања сад је било оборено, сјајом и укором са персоналним доказом Исусовог божанства са Његовим васкрснућем из мртвих.

Јеванђеље Јованово пуно је изјава од Исуса да Старог Завјета пророци неби се усудили тако нешто казати о себи, али које је природно дошло Њему: "Ја сам пут истине и живот, нико не ће доћи к Оцу до кроз Ме" (Јован 14:6) "Ја сам васкрсење и живот; који вјерује мене ако и умре живљеће! (Јован 11:25) "Ја сам видјело свијету; ко иде за мном не ће хотити по таме, него ће имати видјело живота" (Јован 8:12) "Тако вам каза да ћете помријети у гријесима својим; јер ако не узвјерујете да сам Ја, помријеће те у гријесима својим" (Јован 8:24) "Ко једе моје тијело и пије моју крв има живот вјечни, и Ја ћу га васкрснути у пошљедни дан" (Јован 6:54) "Ја сам чокот а ви лоза; и који буде у мени и ја у њему он ће родити многи род; јер без мене не можете чинити ништа. Ко у мени не остане избациће се на поље као лоза, и осушиће се, и скупиће је, и у огањ бацити, и спалити" (Јован 15:5-6) "Ја сам хљеб живота, који мени долази не ће огладњети, и који мене вјерује не ће никад ожедњети" (Јован 6:35).

Дали би Данило или Језејија чак могли да сањајући замисле тако нешто односећи се на њих?

ИСУС ЈЕ МОГАО ОПРОСТИТИ ГРИЈЕХЕ СВОЈИМ ВЕЛИЧАНСТВЕНИМ АУТОРИТЕТОМ.

Осврћући се на даљни доказ Исусовог божанства нађеним у другим јеванђељима разматрајући Исусову моћ опроштења гријеха Својим ауторитетом. Исцјелујући узетог, Исус му је рекао: "Синко! опраштајути се гријеси твоји" (Марко 2:5; види Лука 5:19). Одмах неки од књижевника кад су чули ово упитали су се за Његову изјаву. "Што овај тако хули на Бога? Ко може опростити гријехе осим једнога Бога?" (Марко 2:7).

Успркос познања њихових мисли, Исус је продужио тврдећи свој ауторитет за опроштење гријеха (стих 10) без да учини било шта да би исправио њихово

тумачење Његове изјаве. Сјети се, Он није опраштао гријехе учињене према Њему-то јест индивидуално коме је учињено криво или увређен'већ је опраштао гријех генерално.

ИСУС ЈЕ БИО ОБОЖАВАН

Пошто је Бог само достојан обожавања (Матеј 4:10) ако би Исуса обожавао било ко без Његова укора лично (види Откривење 22:8-9; Дјела 10:25-26; 14:12-15) то онда доказује Његову божанственост. Мудраци са Истока "видјеше дјете са Маријом матером његовом, и падоше и поклонше му се" (Матеј 2:11). Сада, мјеродавно унитарно/Ариански одговор каже да Грчка ријеч преведена "обожавање" је овде двојбено. Може се односити на народ давајући своју част краљу или већем ауторитету са клањањем њима. Потом, Јеховин Свједоци у њиховом Новом Свјетском преводу имају "и падоше, и они му се удворише".

Али, дали је ово извор превода стално увјеравајући, доводећи садржај догађаја у којима је Исус био "обожаван"? Размотри само када је Исус ходио по води и управљао временом контролишући вјетар моменат када је Петар (који је потрчао по води према Њему, да би само потонуо) вративши се у лађу (Матеј 14:33). "А којису били у лађи приступише и поклонили му се говорећи `ва истину, ти си син Божји`"! Будући тако обухваћени страхом са показивањем Своје силе над природом, као што само Бог може да чини, онда, дали је ово било само обично "обожавање"? То тешко изгледа да је било. Слично, кад су ученици срели први пут Исуса посије Његова васкрснућа (Матеј 28:9 успоређи стих 17): "И кад га видјеше, поклонили му се". Разматрајући Томино узбуђење када је он први пут срео васкрснутог Христа, то је вјеројатно тешко замислити последице Исусове величанствене побједа животом нд смрти да су се ученици једноставно поклонили као што би се поклонили обичном бићу, као што је био рецимо, Хенри 8-ми?

Јеврејима 1:6 каже да се анђели клањају Исусу, "И опет уведоше првороднога у свијет говори; `и да му се покоре сви анђели Божји`" Пошто је Исус у непосредном наводу био намјерно успоређен са анђелом (стих 4-5,7) дали је онда ово обично "обожавање" једном бићу кога Јеховини Свједоци означавају као Михајла Анђела? Је ли Исус, онда, мало већи, али друг анђела? Види Јеврејима 1:8 "А сину: `пријестол је твој, Боже, ва вијек вјека, палица је правде палица царства твојега`". Јеховини Свједоци покушавају избјећи ове стихове са овако обичним преводом. "Боже твој је пријесто вјечан" (Нови Свијет Превод). И ако граматички могуће, је ли то свјесно? Како Бог сам по себи може бити "пријестол"?

Ако ово (било како) значи да Исус прима Свој ауторитет од Бога, онда се он ништа не разликује од анђела ако ови стихови предпостављају разлику Њега с Њим. Стих 10 наведен из Псалма 102:25: "Давно си поставио земљу, и небеса су дјела руку твојих". Означава Исуса као творца и писаца Јеврејима просто приписује Исусу псалмистове ријечи о Јехови (види Псалм 102:18,20,22) Пошто је Исус Јехова. Он је стварно достојан да му служе анђели!

Један интересантан примјер о Исусу примајући обожавање као Бог косо се појављује у Откривењу 7:10-11,17: "И повикаше гласом великијем, говорећи: `спасење Богу нашем, који сједи на пријестолу, и јагњету`. И сви анђели стајаху око пријестола и четири животиње, и падоше на лице пред пријестолом и поклонили се Богу... јер јагње, које је насред пријестола, пашће их".

Овдје се види како Бог сједи на пријестолу у 10 стиху и прима славу, али стих 17 потврђује да Исус сједи сам на пријестолу! Обожавање која су ова величанствена

бића дала Богу на Његову пријестолу не може се успоредити са врстом поштовања људи изражено према краљу. Пошто је потврђено индиректно, ови стихови су чврсти доаз да је Исус примио обожавање.

ИСУС ЈЕ БИО ТВОРАЦ

Даљни доказ да је Исус Бог долази из изјаве говорећи да је Он Творац, један већи значај приписан Богу. Ако је Исус био Творац, то такођер потврђује Његово прије свега постојање, које побија унитарiance и ако не Арианце. "И да откријем свима што је служба тајне од постања свијета сакривена у Богу, који је саздао све кроз Исуса Христа (Ефежанима 3:9). "Исуса Христа кроз којег је све, и ми крозањ" (1. Коринћанима 8:6). "Све је кроз њу постало, и без ње ништа није постало што је постало" (Јован 1:3) "Јер кроз Њега би све саздано све што је на небу и што је на земљи, што се види и што се не види, били престоли или господства или поглаварства, или власти, све се крозањ и зањ сазда. И он је прије свега, и све је у Њему" (Колашанима 1:16-17). Логично је, ако је Исус учинио "све" онда Он сам по себи не може бити један од "ствари" начињен.

АЛФА И ОМЕГА

У почетку Откривења појавио се много заплетен интриган запис о божанству Христа. "Ја сам Алфа и Омега, почетак и свршетак, говори Господ, који јест, и који је био, и који ће доћи, сведржител" (Откривење 1:8). Алфа је Грчко почетно слово азбуке, док је Омега пошљедње. У црвеним словима Боблије ове ријечи су приказане црвене, пошто Откривење 22:12-13, показује Исуса да их Он говори. "И ево ја ћу доћи скоро, и плата моја са мном, да дам свакоме по дјелима његовим. Ја сам Алфа и Омега, почетак и свршетак, први и пошљедњи" (иди такођер Откривење 1:17-18; 2:8 за даљњи доказ).

Море ли неко други поред Јехове бити "први и пошљедњи"? Види Исаиа 44:6, "Овако вели цар Израилев и избавител његов, Господ над војскама, 'Ја Сам први и пошљедњи, и осим мене нема Бога'" (види Исаиа 44:4). Ако је Вјечни само један Бог, можели неко други поред Њега бити "први и пошљедњи"? Следећи стихови чисто означавају "Бога" и "Алфу и Омегу" једнога и истога. Откривење 21:6-7 "Ја Сам Алфа и Омега почетак и свршетак. Који побједи, добиће све, и бићу му Бог, и он ће бити мој син".

ПАВЛЕ ЈЕ ПОТВРДИО ДА ЈЕ ИСУС БОГ

Павле је потврдио божанственост Христа у Колашанима 2:9 "Јер у Њему живи свака пунина божанства тјелесно". Покушавајући избјећи овај стих, Јеховини Свједоци погрешно су превели "сва пунина светог квалитета живи тјелесно" (НСП). Али ријеч преведена "Божанство" овдје је theotetos, а не theiot. Чак и ако је Тајер (Thayer) био унитарianaц, његов Грчко-енглески лексикон (ст.288) пориче ово тумачење о теоту (његов наглас): "Божанство, стога навести бити Бог, Божанство... тхеот (у Грчким словима). Божанство се разликује од тхеиот (у Грчким словима) опет Божанство, као суштина разликује се од вриједности и значења". Пошто стих напомиње да Христос посједује "своје пуно Божанство" њен непосредан садржај обара сваки покушај да преведе ову ријеч као слабу потврду Исусовог божанства, свакако.

Исчекујући очекивање Христовог повратка, Павле је писао (Титу 2:13) да он "чекајући блаженог нада и владања славе великога Бога и спаса нашега Исуса Христа". Један сличан израз такођер појављује се у 2. Петрова 1:1, "у правди Бога нашега и спаса Исуса Христа".

Ови преводи побијају се; Јеховини Свједоци нису сами са таквим преводом као "велики Бог и од (the) спаса нашега, Исуса Христа" (НСП) и "од нашег Бога и (the) спаситеља Исуса Христа" (НСП). Каснији превод тврди "Бог" и "Спаситељ" одвојено се односи на Оца и на Сина, умјесто да уједине та два израза односећи се само на Сина самога.

Да ли двоумност влада? У ствари, један главни проблем појављује се против Новог Свјетског Превода. На Грчком језику ова граматичка конструкција спаја двије реченице са ријечи и (ка) у између, док ставља један дефинитиван списак the прије прве реченице али и не друге. Бовмен тврди да сваки пут кад се ова конструкција покаже код употребе једнину именице и обичну једну означену особу (брат, Спаситељ, Господ, Син, Отац и.т.д.) обадвије реченице односе се само на једну особу Још Макдовел и Барт Ларсон (Josh McDowell & Bart Larson). Исус: Библиска Одбрана Његовог Божанства (San Bernado Here's Life Publication 1983, pp. 26), зову ово "Гранвиле Оштра Конструкција" пошто један чланак ословљава обе именице заједно.

Осим тога, накмање за Тита 2:13, гдје се види да садржај говори о Христову другом доласку. Павле се стога не осврће на Очев долазак! Док је Павле описивао Божији рад са Израилем, он је означио Исуса као Јехову у 1. Коринћанима 10:4,9 "И сви једно духовно пиће пише јер пијаху од духовне стијене која је ишла за њима: а стијена је био Христос. Нити да кушамо Христа, као што неки од њих кушаше, и од змија изгибоше".

Јеховини Свједоци покушавају да избјегну овај први запис са преводом ријечи за "био" као "бити" (НСП). Али правилан и тачан значај на Грчком јесте "био" а не "бити". Само док се настоји на неолошком гледању да Исус не може бити Јехова, онда, да ли неко може настојати на преводу или тумачењу Грчког тако неубједљиво.

Слично, тако Павле у Римљанима 14:9-12 зове Христа "Господом мртвих и живих"; говорећи, "Јер ћемо сви изаћи на суд пред Христа", односећи се на Старог Завјета запис о "Господу" (Вјечном) њега; и завршава "Тако да ће дакле сваки од нас дати Богу одговор за себе". Док дискутујемо о људима да ће дати одговор за себе Богу као њиховом судији, Павле је чисто означио Исуса, Бога и Јехову једног и истог.

МЕСИЈАНСКИ ЗАПИСИ И ИСУСОВА БОЖАНСТВЕНОСТ

Да ли Матеј 1:23 показује Исуса као Бога? "Ето, дјевојка ће затрудњети, и родиће сина, и надјеће му име Емануило, које ће рећи с нама Бог". Име које је Исус добио чврсто потврђује Његову божанственост, пошто Бог и Јеврејска култура у Записима чисто дава име особама оно у ствари што и јесу.

Рецимо, Мојсија је извађен из воде као дијете, Абрахам је постао отац многих народа, Јаков је преварио свога брата за његово прворођенство, Есау је био руњав. Израил се рвао са обоје Богом и човјеком, Ева је мајка свих бића, и Адам је био (први) човјек.

У култури Енглеза родитељи ријетко давају име својој дјечи означавајући ко или што њихов пород јесте, док Библија открива Бога и патријарска култура раде друкчије. Пошто је Исус био Бог-Човјек који је живио међу људима као један

обичан човјек док је био Бог, "Имануел" као име одговара одлично. Пошто Стари Завјет описује Месију као Бога, то значи да је Исус морао бити Бог (Исаиа 9:6-7) "Јер нам се роди дијете, син нам се даде, којему је власт на рамену, и ме ће му бити: дивни савјетник, Бог силни (отац Вјечни), кнез мирни".

Ако унитаристи одговоре да титула "Бог силни" не треба да се узме дословно, онда ни ове друге три титуле, не могу се прихватити. Да ли ако је Исус Бог силни чини га мањим полусветим бићем успоређеним са "свемогућим Богом" који је Отац?

Исаио следеће поглавље (стих 21-22) побија сваку такву тврдњу, пошто се Јехова зове "свемогући Бог". Стари Завјет такођер описује Месију као пре постојећег чак прије него је Марија затрудњела, чак као вјечно постојећи са једним значајем од олам ("вјечни") (Михеј 5:2; види Јеврејима 7:3). "А ти Витлејеме Ефрато из тебе ће ми изаћи који ће бити господар Израиљу, којему су изласци од почетка, од вјечнијих времена". Поред тога, Ти погледаће на мене којег прободоше" (Захарије 12:10).

ДРУГИ ЗАПИСИ КОЈИ МОГУЋЕ ПОТВРЂУЈУ ИСУСОВО БОЖАНСТВО.

Ипак, многи расправљајући други записи давају мјеродавни превод или тумачење говорећи да је Исус Бог. За примјер 1. Јованова 5:20 гдје читамо "А знамо да син Божји дође, и дао нам је разум да познамо Бога истинога и да будемо у истинома сину његовом Исусу Христу. Ово је истинит Бог и живот вјечни". Много природнији примјер за "Ово је истинит Бог" јесте "Његов Син Исус Христос". Сјети се да Јован почиње своје писмо односећи се на Исуса на једног који се може дотаћи "и живот се јави, и видјесмо, и свједочимо, и јављамо вам живот вјечни, који је био у Оца и јави се нама" (1. Јованова 1:2). Ако је Исус био "вјечни живот" у почетку Јовановог писма, предпостављамо да је Он још увјек "вјечни живот" на крају.

Размотри Римљанима 9:5: "Којијех су и оци, и од којијех је Христос по тијелу, који је над свима Бог, благословен ва вијек. Амин". Свакако, ови стихови могу бити лако растумачени да се избјегне поглед на Исуса да је Он Бог. Али сама је чињеница да је подпуно могућ значај значења како Павле бар овдје није настојао да избјегне граматичку градњу која би мога показати многобројност у божанству. Једна замисао незамишљена у једном правом Јеврејину.

Дјела 20:28 давају још један примјер, "У коме вас Дих свети постави владикама да пасете цркву Господа и Бога коју стече крвљу својом". Истина "Син" може бити стављен у запорак да заврши мисао последије ријечи "крвљу". Али, опет, пошто први превод јесте једноставнији, он означава да Павле (који говори овдје) не настоји да избјегне језик по сваку цијену које потенцијално говори да је Исус Бог, како је могућа употреба монотеизма.

Један од расправљајућих записа у 1 Тимотију 3:16 каже "И, као што је признато, велика је тајна побожности: Бог се јави у тијелу, оправда се у Духу, показа се анђелима, проповједа се незнабожцима, вјерова се на свијету, узнесе се у слави". Изворно, читање ставља "Он који" за "Бога". Расправа овдје поводом овога није око превода као таквог, већ дуго-трајна дебата између Прихваћеног/Византиског записа које подвлачи Краљ Јаков Превод и Новог Краља Јакова Превод и критичног/Алексадианског записа који подвлачи многе модерне преводе Библије.

Theos, "Бог" појављује се у Прихваћеним записима, док os, "Он који", појављује се у Критичним записима (то јест Westcott-Hort Nestle-Aland). Осим за незаконито Тројство уметнути додаток у 1. Јован 5:7-8, Свјетска Божија Црква традиционално је држала Прихваћени запис био је нормално бољи од ова два.

Сумљивци испитују записе о "Богу" у 1. Тимотију 3:16 било би корисно прочитати Енглеског писца критичара Ђона Баргонса (John Burgon) 76-страна браниоца тога у Преглед Прегледан. (једна добра свеопшта одбрана Прихваћених записа могу се наћи у Којој Библији). (написано од Давида Отиса Фулера David Oti Fuller, Grand Rapis International Publication, 1975).

ДА ЛИ ИСТОВЈЕТНОСТ БОГА ОДБАЦУЈЕ ИСУСА ДА НИЈЕ БОГ?

Имајући у кратко изнешено овдје позитиван ток о Исусову божанству, вјерујем да је потребно испитати неке поговоре подигнуте против тога. Водећи поговори иду овако: Пошто Записи стално говоре о једном Богу или само један Бог постоји (5. Мојсијева 6:4; Галатима 3:20; Јаков 2:19; 1 Коринћанима 8:4; Римљанима 3:30; Исаиа 44:6,8; Јуда :25; 2. Самуилова. 2:22; 1. Царевима 8:60; 5 Мојсијева 4:45,39; Марко 12:32) називајући обоје Исуса и Оца "Богом" супроставља се остатку Библије. Ако је Исус један Бог, и Отац други што онда чини два Бога-што је нелогично и подпуно одбачено од традиције Јеврејском монотеизма.

Као одговор, ту је потребно запазити да ми морамо означити ријеч "један" исто као што то Библија ради, а не као што је то наша једна предност (ирије искуства) људског схваћања и спекулативног закључивања. Како је Мр. Херберт Армстрог стално говорио, дозволите Библији да она сама себе тумачи.

Сада, ријеч преведена "један" у шеми 5. Мојсијева 6:4 јесте *echod*. Ова ријеч може да значи заједничко јединство, није једна раздјељивост, самцато јединство. 1. Мојсијева 2:24 употребљава ријеч *echod* овако: "За то ће оставити човјек оца својега и матер своју и приљепиће се жени својој, и биће двоје једно тијело". Овдје два раздвојена појединца постају "једно". Слично, велики грозд грозђа донешен на лози од двојице шпијуна извиђајући Свету Земљу за Израил била је *echod* (4. Мојсијева 13:23).

Успркос имајући стотину зрна на једном грозду, грозд је стално био зван "један" или "сам". Грчка ријеч за један, *heis*, обично понављајући причу, која се може односити на заједнички дио такођер. За примјер, аналогија између људског тијела и цркве чини "једно" од многих (1. Коринћанима 12:12): "Јер као што је тијело једно и уде има многе, а сви су уди једног тијела, премда су многи, једно су тијело; тако и Христос".

Слично, многи могу бити "један" у Филиплјанима 2:2 "Испуните моју радост, да једно мислите, једну љубав имате, једнодушни и једномислени". Незаконит дио од 1. Јованова 5:7 сачињава три у један: "Јер је троје што свједочи на небу: Отац, Ријеч, и Дух свети, и ово је троје једно". У свјетлу ових записаних доказа, ту је погрешно настојати да записи који потврђују Божију једину мора да значи да је Бог једна једина особа (центар савјести).

1. МОЈСИЈЕВА 1.26 МНОЖИНА ВЕЛИЧАНСТВА

Да ли Стари Завјет дава икад Богу једну множину персоналности? И ако Јеврејски израз за Бога, *елохим*, јесте множина, то скором стално узима једину глагола или иговора. Али неколко изузетака се појављује (Исаиа 6:8; 1. Мојсијева 11:7) много отворено 1. Мојсијева 1:26: "Птом рече Бог 'да начинимо човјека по својему обличју'". Овако закључити да једнобожанство захтјева да Бог буде једна особа обично обухваћа двије разјашљиве стратегије да би избјегло овог записа заплетане. Једно тврђење је да овдје Бог говори анђелима, али док Записи никада нигдје не

говоре да су анђели творци, чак ни помагачи стварања, ово тврђење подпуно је неприхватљиво.

Други приступ тврдње да Бог овде употребљава "множину величанства" као што је краљица Викторија урадила у својој изјави приписаној њој "Ми нисмо задовољни". Свакако, питање се поставља зашто Бог скоро никада није употребио вишебројност за величанственост, чак када у Исаији Он потврђује своју величанственост успоређујући Своје стварање и човјечанство, изузев у неколико малих случајева. (Једна озбиљна научна истрага требала би се успоставити да би се видјело како и да ли су Израилски и други краљеви из једне Семитске културе употребљавали вишебројност за величанство или се то показује само у митологији о погрешним боговима из старог Средњег Истока).

Да ли мора двоумност владати? Види, 1. Мојсијева 3:22. "И рече Господ Бог, 'ето, човјек постаде као један од нас, знајући што је добро што ли зло'". Овај смисао не може бити разјашњен као једна "множина величанства" пошто "један" је стављен против "нас". Уз пркос што то није најбоље преведено, тврдећи да Бог употребљава "можину за величанство" у 1. Мојсијевој 1:26 можда бити немогуће да би коначно побило у садашњем ставу знања. Али, у свјетлу 1. Мојсијевој 3:22 у погледу да Елохим не може се односити на множину особа у божанству јесте много танко.

КАКО "БОГ" ИМА ВИШЕ НЕГО ЈЕДАН ЗНАЧАЈ?

Аријанци и утаријанци воле да искасају записе као што је у 1. Коринћанима 8:6 да би доказали да је Исус Господ али не и Бог: "Али ми имамо само једнога Бога Оца, од којег је све, и ми у њему, и једнога Исуса Христа кроз којег је све, и ми кроза њ". Тако, ако је ту само "један Бог Отац", да ли ово искључује Исуса? Али обрнути ово питање је лако: Ако је Исус само "Господ" онда зар то не значи да "отац" никад није "Господ"? Ипак Исус сам од себе зове Оца "Господ" у Матеју 11:25, "Хвалим те, Оче, Господе неба и земље".

Слично, Исус наводи Псалм 110:1 једноставно примјењује име Јехове Оцу, и ако употребљује правило Јеврејске терминалогије "Господ" због четверословља (Yhwh) "Пошто Давид сам каже у Псалму, 'рече Господ Господу мојему... Давид стога зове га "Господом" и као је он Његов син'"? (Лука 20:42,44).

Једноставно, како Венце Стинсон (Vance Stinson) у Цркве Божије Интернационал наводи у брошури Ко, и шта је Бог? страна 36-37, ријеч Бог има више од једног значаја. Чисто Бог се односи на Оца у посебности, као различитије од Исуса. Али другим путем Бог се односи на свету фамилију божанства, на све особе који су исте вјечне битости и твари, то обухваћа Исуса и Оца заједно.

У овом свјетлу, употреба обадва значаја Бога у једној реченици Јована 1:1 јесте специјално важно, пошто је Ријеч (Исус) био с Богом и Ријеч је била Бог.

ДА ЛИ ОТКРИВЕЊЕ 3:14 ДОКАЗУЈЕ ДА ЈЕ ИСУС БИО СТВОРЕН?

Други стих за који су се Аријанци ухватили да "докажу" да је Исус створен појављује се у једном од писама црквама, гдје Исус говори (Откривење 3:14): "И анђелу Лаодикијске Цркве напиши: тако говори амин, свједок вјерни и истинити, почетак створења Божијега" На поглед овог стиха изражај је нејасан. Да ли је Исус "Почетак Божијег стварања"-то јест, прво створење створено од Оца-или је Исус "Почетак Божијег стварања" са почетком стварања свемира?

Ријеч преведена "Почетак" Arche, има више него један значај. Прво, она може да значи "владар". Нови Интернационални Превод преводи овај главни дио стиха као "владар Божијег стварања". Друго, Archi једноставно може да значи "почетак" које једноставно опрт потврђује Исуса као Творца, како то Мофат (Moffatt) износи "почетак Божијег стварања". Данашњи Енглески Превод (Доброг Гласа Библија) пише "свједок вјерни и истинити, који је почетак свега што је Бог створио".

Треће, истина је да овај стих може значити да је Исус створен прво. Али ови стихови много двоумно нас воде у ствај једног основног принципа тумачења Записа: То је незаконито да се узме један или само неколико стихова за супростављање велике тежине доказа који указују према другом правцу. То је много лакше узети само релативно неколико стихова који имају смисао поговора Исусове светости и повезати их са многима који потврђују директно или индиректно, чисто или нешто расправљано, онда извући неколико стихова који предпоставно побијају то, и онда се бацити свом силом и начином сталног доказивања овога, у многим начинима.

Основно, Јеховини Свједоци и сви унитаристи настоје у пошљедњем избору, које просто постаје неприхватљиво пошто су они неизбежно, стално непрекидно, у одбрани када се суоче са научном опозицијом. Њихова одбрана узме осјећај ученика подупирући један стари примјер под нападом сталног заснованог доскочног тумачења за бројне неправилне чињенице које се супростављају томе.

ОТАЦ ВЕЋИ ОД СИНА?

Порећи да Исус није Бог, Аријанци и унитаристи обично се осврћу на Јована 14:28 као доказ: "Идем к Оцу, јер је Отац мој већи од Мене". Али пошто је Исус био у тијелу кад је ово рекао, стога је темељно неубједљиво. Све док је Исус био живо биће, Он је доброволно управљао своју божанствену предност. У стиху који доказује Исусово препостојање, Он је тражио од Оца да "прослави ти Мене, Оче, у теби самога славом коју сам имао у теби прије него свијет постаде". (Јован 17:5). Види да је Он имао то "са" Оцем; ово се не може односити на Исусов опстанак само једноставно бити замишљен у Очевој глави које Он жели учинити. Ако би унитариста тумачење било тачно, онда та замишљена идеја требала је имати исту славу који је Исус имао кад је он стварно постојао, што је смијешно. Умјесто, он је тражио да прими назад оно што је Он имао, кад је он имао у неограниченој мјери подпуно својство величанственог Јехове.

Излити или изпразнити (Kenosis) значи Исус је изабрао да ограничи своје божанствено искључиво право (Филипланима 2:6-8). За примјер, Исус није био свезнајући док је Он ходио по земљи, пошто он није знао дан Свог повратка (Матеј 24:36). (Ипак, ми овдје-и Мр. Армстронг у прошлости-улећемо у спекулативни теолошки проблем тврдећи да је Исус био Бог када су му недостајале неке од значајних својства Бога, као што је свемогућност док је у тијелу, ми још увјек требамо звати Исуса "Богом" док је он био на земљи исто као и "човјека" пошто и Записи то раде).

Као и Јован 14:28 сам од себе, замисли како би твоје реаговање било према некоме кога ти знаш добро да ти каже, "добро, Бог је већи од Мене". Ти ћеш га или њу сматрати несношљиво гиздавим ради такве изјаве. Оваква изјава од Исуса означава висину Његова ранијег тврђења о Његовом односу са Оцем. Други Записи о Исусовом сродству са Оцем просто показују да је он био подчињен Њему: "Али хоћу да знате да је сваком мужу глава Христос, а муж је глава жени, а Бог је глава

Христу" (1 Коринћанима 11:3). "А кад му све покори, онда ће се и сам Син покорити ономе који му све покори, да буде Бог све у свему" (1. Коринћанима 15:28).

У свијетлу других записа потврђујући Исусову божанственост, ови записи једноставно да Исус има мању власт од Оца; да је Отац био Исусов газда. Исто, као што је мушко и женско битно једнаки у њиховом коначној будућности-чак кроз женидбу муж има власт над женом (1. Коринћанима 11:3- ови записи не доказују да се Исусова битност или смисао разликује од Оца.

ИСУС ПРВОРОЂЕНИ ОД СВЕГА СТВОРЕЊА

Још један запис Аријанци и унитариианци употребљују јесте Колашанима 1:15, које зове Исуса "који је рођен прије сваке твари". Да ли ово значи да је Исус прво биће који је био створен? Важно је да испитамо и овај изражај у Старом Завјету Јеврејски културни контекста, а не у свјетлу нашег модерног предпостављања. Примајући дупли дио наслједства прворођени син једне Јеврејске фамилије био је сматран као истакнутим над својим млађим братом (за примјер, Рувим у 1 Мојсијевој 49:3). Он, а не његов млађи брат, постао је глава фамилије послје смрти његовог оца.

Потом, израз прворођени заузима један суозначајни ауторитет и положај наклона. Јову употребљује то метафорно односећи се на смрт (Јову 18:13) и Исаиа на најсиромашнијег од сиромашних (Исаиа 14:30). И ако је Манасија био прворођени Јосифов син (1 Мојсијева 48:14-20), Јефрем је добио већи благослов од Бога кроз Јакова, тако он је успоређен као прворођени у Јеремија 31:9: "Ја сам отац Израиљу, и Јефрем је првенац мој".

Слично, Бог зове народ Израилев својим "прворођеним" (2 Мојсијева 4:22). Друго, ми у Цркви Божијој требамо имати на уму да је Исус био први и да се "опет роди" да напоскон постане духовно биће послје Његова васкрснућа (1 Коринћанима 15:44-45). Исус је био "прво-рођени из мртвих", што му даје "право мјесто у свачему" (Колашанима 1:18) Али ми такођер Хришћани на васкрсењу бићемо "рођени поново" иста као што је и Он био (Римљанима 8:29):

"Јер које најприје позна, оне и одреди да буду једнаки обличју сина Његова, да би Он био прво рођени међу многим браћом". И ако је Исус постао син Божји једном кад је Марија затрудњела (не прије, нити из вјечности: Јеврејима 1:5, Он је "био објављен сином Божјим са силом васкрснућа из мртвих" (Римљанима 1:4).

Јован 3:6,8 треба се дати једно просто тумачење, а не метафорично једно: "Што је рођено од тијела, тјелесно је, а што је рођено од Духа, Дух је... вјетар душе гдје хоће, и глас његов чујеш, а не знаш одкуд долази и куда иде: тако је сваки човјек који је рођен од Духа". Како је из Глобалне Божије Цркве министар Дајв Пек (Dave Pack) тако добро показао у својој књизи Осим Да Дође Одпад, Мр. Армстронгова наука по питању бити зачет са Духом светим по крштењу, али рођен опет на васкрсењу, јесте фундаментално тачно. Мр. Армстронга поглед на ову ствар показује Аријанце и унитариианце гдје се хватају за сламку кад употребљавају овај запис да докажу да је Исус створено биће.

ОВОГ ПУТА НИЦЕА ЈЕ БИЛА У ПРАВУ.

Много више записа показују у корист Исуса да је Јехва, Свемогући Бог може бити изнешено. И ако од ових неких Записа расправљаних овдје могу бити избјегнути у једном степену или другом и на измјенице превод растумачен/или одбачен као

изворна грешка, ипак тако често главна тежина од двоумних записа показујући на божанство Христа преко и над јаснима једнима.

Један велики поглед Мр. Херберт Армстронга поводом природе Бога била је да порекне Тројственост док је доказивао божанство Христа и мноштво у Божанству, пошто многи који нису Тројственици одбацују последњу науку такођер. Ипак Тројственици су погрешили у свеме. Њихово тврђење да је Исус Бог подпуно је тачно. Давајући два основна извора на збору у Ницеи у А.Д. 325, владике који су гласали за Анатанасију, и против Ариуса били су у праву. (Оригинална Ницеиска изјава тврди једноставно да учесник вјерује "у Дух свети" док ништа не говори о природи. Колко су далеко отишли, Мр. Армстронг могао је то потврдити!)

За овај чланак ја сам подигао расправу у корист божанствености Христа због много истакнутог рада Валтера Мартина и Нормана Клана (Walter Martin and Norman Klann), Јеховине Куле стражаре, Роберта Бомена (Robert Bowman jun. Зашто ти треба да вјерујеш у Тројство: и као одговор Јеховиним Свједоцима и Јеше Макдовела и Дана Стурта на Приручник Данашње Вјере: Разумјети Култ. И ако пуни грешака, ове књиге браниоци традиционалне Хришћанске доктрине неоспорно су прави на овој једној доктрини.

У неких од 80% или више у страственој енергији Тројственици је утрошено у одбрани Исуса као Бога. Побијајући да Дух свети јесте особа и / или Бог једноставно одушевљује њихову утробну реакцију много мање. И ако је Мр. Армстронг отишао тако далеко против тако велике традиције Протестанске и Католичке теологије у том погледу он се успоредио са њима-за добар разлог.

Ми тебамо избјегавати удар-кољена реакцију да "пошто они уче тако то онда мора бити погрешно", већ се бринути за оним што нас Библија учи. Напокон то је много увјерљивије испуњавати Библиску доскочицу заједно доказивајући да је "Исус Бог" рађе него извртати и стављати их у мјесто да "Исус није Бог".